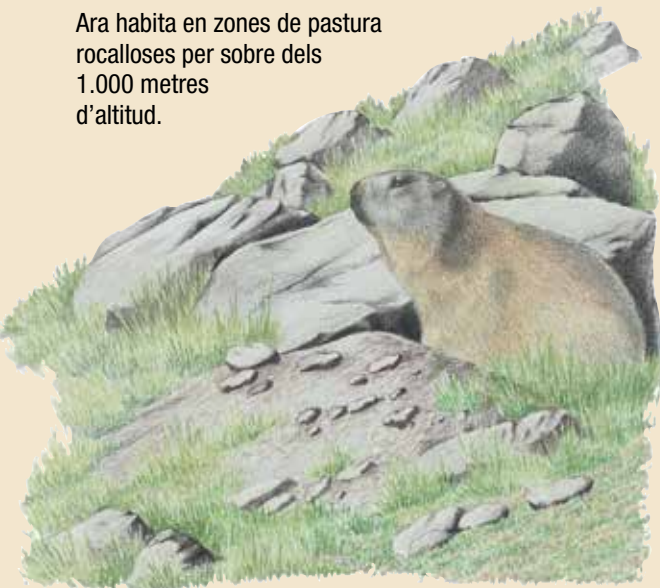

La marmota (*Marmota marmota*)

La marmota s'extingeix al Pirineu durant les glaciacions (pliocè) alhora que els lleopards i abans que els rens o els galls de cua forçada. No és fins a l'any 1948 que s'introdueixen marmotes al Pirineu francès procedents dels Alps, amb l'objectiu de reduir la predació de l'àguila daurada sobre les cries d'isard. Es van estenent i l'any 1974 arriben a Catalunya, on de mica en mica colonitzen tota la zona pirinenca. Apareixen al Parc Natural del Cadí-Moixeró l'any 1996, a través de la collada de Toses i el coll de la Creueta, s'estenen cap a l'oest i colonitzen el coll de Pal, el Moixeró i el Cadí fins al seu extrem més occidental.

Ara habita en zones de pastura rocalloses per sobre dels 1.000 metres d'altitud.

La marmota és herbívora i s'alimenta de les herbes pròpies dels prats on habita. Menja tiges, flors, fulles, llavors, brots i arrels i fins i tot baies de plantes sucoses i tendres, però també pot capturar petits invertebrats. La major part de l'aigua, l'obté amb l'aliment que consumeix, per la qual cosa prefereix alimentar-se al matí i al vespre quan les plantes són cobertes de rosada.

S'alimenta per assimilar nutrients necessaris per a l'activitat diària, però també per tenir reserves energètiques, en forma de greixos, per a l'hivern, ja que és una espècie hivernant. Des de setembre fins a finals d'abril, tots els membres de la família s'amunteguen cos a cos i s'enrotllen en forma de bola dins el cau per minimitzar les pèrdues de calor, i disminueixen la temperatura corporal i el ritme cardíac.

Centre del Parc

C/ La Vinya, 1 08695 Bagà
Tel. 93 824 41 51
a/e pncadimoixero@gencat.cat
<http://parcsnaturals.gencat.cat/cadi>
www.facebook.com/PNCadiMoixero

Fotografies: Parc Natural del Cadí-Moixeró, Pere Pedrals Casas i Juli Bover Romero (6è premi concurs de fotografia 2012 - portada) Dibuixos: Daniel Olivera Aguilà Plànol de la ruta: David Potrony Serrat

Ruta de la Marmota

Parc Natural
del Cadí-Moixeró

Generalitat
de Catalunya

El Parc Natural del Cadí-Moixeró

El Parc Natural del Cadí-Moixeró és un parc de muntanya, situat entre els 800 m al fons de les valls i els 2.648 m del Vulturó, de gran interès per la seva diversitat geològica, la vegetació i la fauna i amb una superfície de 41.060 hectàrees que es reparteixen en tres comarques veïnes: l'Alt Urgell, el Berguedà i la Cerdanya.

De naturalesa calcària en la major part, el Parc Natural comprèn el conjunt orogràfic integrat per les serres del Cadí i del Moixeró, el massís del Pedraforca i bona part dels de la Tosa i el Puigllançada.

La vegetació i la fauna del Parc presenten un gran interès, ja que les variades condicions climàtiques i d'altitud permeten l'existència d'espècies d'alta muntanya, eurosiberianes i mediterrànies.

Així, compta amb espècies de flora tan interessants com l'orella d'ós (*Ramonda myconi*), el julivert d'isard (*Xatardia scabra*), l'esperó de muntanya (*Delphinium montanum*), el *Dracocephalum austriacum* i la genciana groga (*Gentiana lutea*).

Pel que fa a la fauna, s'hi troben inventariats una gran quantitat d'invertebrats, amb la detecció d'una espècie d'aranya única al món. Entre els vertebrats, destaquem mamífers com l'isard (*Rupicapra pyrenaica*), el cérvol (*Cervus elaphus*), el cabirol (*Capreolus capreolus*), la marta (*Martes martes*) i el ratpenat argentat (*Vespertilio murinus*); ocells com el gall fer (*Tetrao urogallus*), el mussol pirinenc (*Aegolius funereus*), el picot negre (*Dryocopus martius*), l'àguila daurada (*Aquila chrysaetos*) i el trençalòs (*Gypaetus barbatus*); rèptils com el llangardaix verd o lluert (*Lacerta viridis*) i la serp verd-i-groga (*Coluber viridiflavus*); amfibis com el trítol pirinenc (*Calotriton asper*) i la granota vermella (*Rana temporaria*), i també peixos com la truita (*Salmo trutta*), el barb cua-roig (*Barbus haasi*) i el barb roig (*Phoxinus phoxinus*).

Com arribar-hi

Cal anar per la carretera C-16 fins a la població de Bagà, on hi ha el Centre del Parc, al carrer de la Vinya, 1. D'aquí, se segueixen les indicacions per anar al coll de Pal, carretera BV-4024.

Durant tot el camí, podeu gaudir de vistes esplèndides i de la variada vegetació, des d'alzines i roures a faig i pi roig, i fins al pi negre i als prats de les zones més altes.

Passats uns 2,5 km, a la vora del riu de Gréixer, teniu l'àrea recreativa de Riugréixer, equipada amb taules, fogons i una font. La carretera continua i més endavant, al km 11,2, hi ha el mirador de la Devesa de Paller, amb unes vistes esplèndides sobre la vall del Llobregat, la serra d'Ensija, la serra del Verd i, amb bona visibilitat, Montserrat.

Se segueix amb el cotxe fins al km 16,8, on, després d'un revolt, trobarem un aparcament a la banda esquerra, davant el Xalet de Coll de Pal.

Què hi veurem

La ruta s'inicia, després de travessar amb cura la carretera, per la pista forestal que porta al Xalet de Coll de Pal. Seguint les indicacions, passades les instal·lacions, es deixa una pista a la dreta.

El recorregut transcorre per una zona de prats i ginebres amb blocs de roca que han permès la construcció de marmoteres i l'establiment de diverses colònies d'aquest herbívor rosegador. Es van trobant cartells informatius i algun cau de marmota ben a la vora del marge, però també es pot localitzar algun exemplar pels seus xiulets d'alarma, ja que veure'ls és força més difícil.

Seguint la pista, un tros amunt, es deixa una altra pista a l'esquerra i, poc després, es baixa per un dels corriols fressats per vaques i isards, fins a arribar a una altra pista que ens tornarà al punt d'inici.

Altres espècies que es poden veure són l'isard (*Rupicapra pyrenaica*), l'àguila daurada (*Aquila chrysaetos*), el trençalòs (*Gypaetus barbatus*), el voltor comú (*Gyps fulvus*), el còlit gris (*Oenanthe oenanthe*) o la gralla de bec groc (*Pyrrhocorax graculus*) i de bec vermell (*Pyrrhocorax pyrrhocorax*).

